

Een bestuur is gebaat bij het wisselen van leden. Om nieuwe ideeën te stimuleren treed ik als voorzitter terug, terwijl ik tegelijk het gevoel heb deze functie graag en in goede samenwerking vervuld te hebben.

Ik ben blij dat Jozef Wissink deze taak wil overnemen. Hij was jarenlang mijn collega in het theologisch onderwijs. Hij is mensen toegewijd. Hij kent uit ervaring de verfrissing van de vrouw in de theologische studie en in het kerkelijk ambt.

Ik heb het vertrouwen, dat U een goede voortrekker krijgt.

Piet van Hooijdonk

Helaas moeten wij dus afscheid nemen van prof. Piet van Hooijdonk als lid en voorzitter van het bestuur van ons fonds.

In 1998 nam hij op voortvarende wijze het voorzitterschap over van Bas van der Meer, de initiatiefnemer van het fonds. Om in termen uit de organisatieontwikkeling te spreken: hij heeft het fonds van de pioniers- in een professionele fase geloodst.

Onder zijn leiding werden met het oog op de aanvraag van geldelijke ondersteuning door vrouwelijke studenten een vaste procedure ontwikkeld en duidelijke criteria voor deelname.

Ook werden richtlijnen voor de hoogte van te verstrekken subsidiegelden vastgesteld.

Hij hield in een regelmatig contact met de studietoelators van de verschillende theologische opleidingen, nauwgezet de studievoortgang bij van degenen die het fonds ondersteunde.

Zijn grote zorg was om de financiële bijdragen van donateurs aan het fonds te vergroten, in het besef dat de vraag om ondersteuning in de komende jaren sterk zal toenemen. Hij heeft daartoe de nodige acties ondernomen.

Hij zette de stroomlijning van de administratie in gang, en gaf op een duidelijke en heel eigen enthousiaste wijze leiding aan de vergaderingen van het bestuur.

Dit alles vanuit zijn bewogenheid om deelname van vrouwelijke studenten aan de theologiestudie te vergroten, en vanuit zijn overtuiging dat de inbreng van goed geschoolde vrouwen aan het professioneel theologisch kader in kerk en maatschappij versterking behoeft.

Het bestuur, maar vooral de studenten die het fonds tracht te helpen en in het verleden geholpen heeft, en ook het beroepenveld waartoe de studenten worden opgeleid zijn hem veel dank verschuldigd.

Namens het Bestuur: Drs. H.P.M. Dieben

De nieuwe voorzitter, Jozef Wissink, stelt zich voor.

Enkele maanden geleden vroeg professor Piet van Hooijdonk me namens het bestuur, of ik bereid was hem op te volgen als voorzitter van de L.J.Mariastichting. Ik heb daar na enige bedenktijd "ja" op gezegd. Daarom stel ik me graag via een korte levensbeschrijving aan U voor. U kunt daarin ook lezen wat me bij mijn besluit motiveerde.

Ik ben geboren op 2 februari 1947 in Keyenburg, een kerkdorp in de Gelderse Achterhoek, als zevende van negen kinderen in een boerengezin. Het was een warm katholiek nest met een echte en nuchtere vroomheid. Ik kijk met genoegen op mijn jeugd terug en als familie onderhouden we nog steeds zorgvuldig elkaars verjaardagen, om de gezamenlijke band niet kwijt te raken.

Toen de kapelaan me vroeg, of ik priester wilde worden en me dat geen slecht idee leek, kwam ik in een gebaand traject terecht: 1959-1965 Gymnasium van het Kleinseminarie te

Apeldoorn, 1965-1967 Filosoficum Dijnselburg (waar professor Van Hooijdonk docent sociologie was). Ondertussen was het proces van vernieuwing in de kerk losgebarsten en werd het institutionele traject omgebogen: ik werd student aan de KTHU (Katholieke Theologische Hogeschool Utrecht) in plaats van bewoner van het Grootseminarie Rijsenburg. Ik begon theologie steeds interessanter te vinden, kreeg meer vragen bij ons geloof en aarzelde stevig ten aanzien van celibaat en priesterschap. Door stroomversnellingen en zijrivieren heen studeerde ik in 1974 af. In het huidig studieklimaat zou een dergelijke lengte van de studie niet getolereerd zijn. Door de goede zorgen van een benedictijner pater van de abdij Egmond was ik ook gelovig weer enigszins op mijn pootjes terecht gekomen en had ik zelfs de weg naar het celibaat terug gevonden. In 1977 werd ik priester gewijd.

Van 1976 tot 1989 was ik half-time als pastoraal werker en later als priester werkzaam in parochies in Utrecht-Zuid, in De Bilt-Bilthoven en in De Meern. Op alle plaatsen was ik deel van een team, waarvan in de eerste twee plaatsen ook een pastoraal werkster deel uitmaakte. Ik heb dat als een verrijking ervaren. Bovendien kreeg ik pastoraal contact met vrouwelijke, contemplatieve religieuzen (benedictinessen en clarissen), aan wie ik begeleiding gegeven heb, maar die mij ook gevormd hebben. Al die tijd studeerde ik naast het pastoraat. In 1984 promoveerde ik op een proefschrift over de grote protestantse theoloog Karl Barth. Vanaf 1985 werd ik docent systematische theologie aan de KTU, al kreeg ik pas een echte aanstelling in 1987 en werkte ik na 1989 even fulltime aan de KTU ter vervanging van de hoogleraar, die toen rector werd. In 1991 werd ik voor 0.3 fte Radboudhoogeraar in Groningen. In 1998 legde ik de laatste hand aan een boek over Thomas van Aquino, waar ik best trots op ben, omdat ik het nog steeds een mooi boek vind.

In 1999 komt er een grote verandering: het jaar ervoor was de hoogleraar praktische theologie naar Duitsland vertrokken en gedurende het jaar erop bleek, dat men geen opvolger kon vinden. Men vroeg mij of ik bereid was om de overstap van de dogmatiek naar de praktische theologie te maken. Met wat pijn in het hart en met wat angst en vrezen heb ik de stap gewaagd. Ik heb er geen spijt van: ook mijn nieuwe vak is spannend. Een van de vreugdes is dat ik vijf mensen mag begeleiden op weg naar een promotie, onder wie drie vrouwen (Toke Elshof, Annemiek de Jong-van Campen en Heleen Ransijn). Ik vind dat laatste belangrijk: ik hoop dat binnen alle disciplines van de theologie de verhouding man/vrouw genormaliseerd wordt tot een half-half-relatie en dat we erin slagen om samen goede kerkelijk en maatschappelijk relevante theologie te maken.

Ondertussen ga ik met grote regelmaat op een aantal plaatsen voor, preek ik ook, begeleid ik een aantal mensen en bemoei ik me met diaconale activiteiten, bijvoorbeeld met een zelfhulporganisatie van werklozen en uitkeringsgerechtigden. In de vrije tijd die dan nog overblijft luister ik graag naar opera's en lees ik romans. Verder word ik niet graag gebeld op zaterdagmorgen, omdat dan, na het lezen van de krant, het oplossen van een cryptogram hoge prioriteit heeft.

Bestuursleden:

Prof.dr. P.G. van Hooijdonk, voorzitter vanaf 1 juli 1998 t/m 29 oktober 2004

Prof.dr. J. B.M. Wissink, voorzitter vanaf 29 oktober 2004

Dhr. P.A. Moons, Penningmeester

Mevr. V.V. Huijgen, secretaris

Dhr. Drs. H.P.M. Dieben

Mevr. Drs. W.C.G. van Wieringen